

Говорѣ му да развѣже
Поробени ржѣцѣ,
Па заедно съ менѣ да каже
Съсъ юнашко сѣрдце:
Свобода, Свобода!

Но всѣки спи, всѣки дрѣме,
Не ще и да знае;
Единѣ казва: „Не е врѣме!“
А други нехае;
Сѣки иска да добие
Всичко на готово,
Съ чужди уста да изрѣче
Това свято слово:

Свобода, Свобода!
Я чуѣ мойта малка молба,
Брате ти мой мили!
Ази видѣ че болѣж,
Падатъ мойтѣ сили!
Дойди при менѣ прѣдъ смѣртѣта ми,
Па ми кажи само
Една дума, сладка дума
Да занесѣ тамо:

Свобода, Свобода!

Л. Каравеловъ.

Майчино завѣщание.

Прощавай, мамо, много здравѣе,
Едничѣкъ рожба на свѣта,
Така сѣдбата направи,
Синѣ съ майка да се раздѣли.—2